

מסורת הש"ס

(א) (יחמא עח:), (ב) (ע"י
תים' יחמא יח: ד"ה יחדי
יכר' אריות בסוגיא דהכא).

גליון הש"ס

רש"י ד"ה כל לי יום. ע'
מב"א ס' תר"ג ס"ק י"ב:

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

7.

עין משפט
נר מצוה

ב א ב מ"י פ"א מהל'
 אכל הל' ח סמג עשין
 כ טוש"ע י"ד סי' שמג
 וסי' שפג סע"י כ [ורב
 אלפס כחן ובמ"ק פ"ג דף
 רנא.]

י ב ת"י וסמג שס טוש"ע
שס ק"י שפא קמ"ו ו:
י"א ד ת"י פ"י שס ה"ל ג
סמג שס טוש"ע שס

פ"י שלט ספ"י ב' פ"י
כ"ח):
י"ב ד"י ח"י ח"י ח"י ח"י

יב' ה' ו' מ"י פ"ב מ"ב
 חסורי ציאה ה"א
 סמג לאוין קח טוש"ע
 אה"ע ס"י כב סע"י א'
 וטוש"ע יו"ד ס"י שסג
 סע"י ב':

תוספות רי"ד

אמר ורסר בר פפא
א"י חסדא לז עז אל
שניתן מיט עני אל
אבל אל יתן מיט עני
כסא מדינא. אמר רב
נבכר אע"פ שניתן מיט.
א"י כסא נבכר אע"פ
שלא נתן מיט עני דבר
אלא מדינא. ואלא דבר
חסדא ה"י משתתל על
הנזק מדינא מחסדי דמסכא
מסכא ומסכא מדינא.
אמר רב יוחנן
רס"ע לז לז יתחנן
דאמר ר"י א"י אשכנז
אבליתו כמיעול דא
דריב"י שבעתה נהלי. מ"ב
מ"ב תחנות נהלי. מ"ב
מ"ב הילגן ה' וסמך
שחמישיה חסדא ורס דבר
לז צנעא שאין מי
העולם מורשינא אסור:
הוא ר"י דבר
מסמיה דרבא אל זכר
אלא בעל שצור
קומא אבל בעל אשור
ישנה נבכר בביה. ואלא הא
בעל פסקין קומא ורס
קאמר ר"י האשכנז ורס.
ישן ר"י אסיריה רס.
והא נזק קמא אשור וזן
מ"ב שפירש אשור ורס
אל בעל הוא ישן כן
האשכנז ואשור ישן אבל
הנשים מ"י אנה [על]
הזן ועלמא מחקיק
כלל בבית וכשתא אנה
של חזא אנה של כלל
צחריה שומרו:

בועל בעיית מצוה ופורה. קודם שיקבר המת חנל לאחר שנקבר
לא כדארמגין כסמך דברים של אינעא נוהג ודיק לה
מדקתי כל אמן הימים הוא יסן בין האששים כ' מיהו מרשא דהכא
לא הי"מ למדק דדוקא כשהמת חנדר הוא דשרי בעינעל מנהה דמני

לדמיו' לנחש שחל עליו מצות אכל
אש' לנשכ' אחי' לדיק מצות אכל
ופורש מכלל דנוה' דברס' של זנעא
מלגל' החי' אלל' בעילת' מזוה' דוקא
ואורי' דהמל' פורש' משום' דס' תבולס'
כדאמרין' בפ' מיעוק' (נה' דף סה)
אלל' מהו' ישן' בין' להנשס' דייק' שפיר
דזיו' משום' אצילות' דזיו' משום' דמות
דזיו' דבעיל' פשמו' דזיו' שמו' כדאמר'
רבי' יוסף' בסמוך' ועוד' דכל' אותן'
המיס' משמע' דכבולו' הו' חד'
טעמא' דהיינו' משום' אצילות' והשתא'
מקיילין' טפי' בלזניט' דלזניטא'
מנאצילות' דרבנן' מידי' דהוה' אנעילת'
סגול' ונעיסת' הלשס' וספית' המטה':
בעילת' פצוה' קרי' לה' צילת'
מזוה' משום' דכתיב'
בועלך' ושמך' ואמר' (פסחדין' דף
כג:) זין' אשה' כורמת' כרית' אלל' למי'
עששה' אותה' כלי' וע"י' קרי' ודבכ'
שנה' ובאלן' לזי' פריה' וכלה' וכלה'
קרי' לה' לנעילה' דלאשונה' בעילת' מזוה':
אכל' **אפסאכ'** זא' וזה' אס'
אללס' ממחמת' שחל' הרובס'

בִּין הַנָּשִׁים וְכֵן מִי
 יֵשֶׁן בֵּין הָאָנָשִׁים וְהִיא
 מוֹנְעִין תְּכַשִּׁימִן מִן
 וּבֵן כֵּךְ לֹא יִעֲוֹל לֹא
 אָמַר מִר הוּא יֵשֶׁן בֵּין
 הָאָנָשִׁים מִשִּׁיעַ לִיָּה
 מִן רֵאעִ"פ שֶׁאִמְרוּ אֵין
 בָּרִים שֶׁל צִינְעָא נִהְגָּה
 אֶמְשַׁמִּיהָ דְּרַבָּא ה"ל ש'
 עֲלֵא אִשְׁתּוּ יִשְׁנָה עִמּוֹ
 קִינִן וְקִתְנִי הוּא יֵשֶׁן
 שְׁנָה בֵּין הַנָּשִׁים כִּי
 נִדָּה הָאָ וְכֵן קִתְנִי
 הָכִי

עד זמן מרובה מהשתן מרובה שגשש
בבשר"ק לא היה זה כניסה אלל שדיוצין בעלתה ונראה לר"י ודאי אומר
כל אומר שאין לו בנים כלל אסור לישא עד לאחר ששנים כיון שאין לו
בנים גדולים אבל אין לו בנים אז שיש לו בנים קטנים מותר לישא אחרת
ו' משום מותר לישא מוך ששנים מ"מ נקט אחר ששנים משום אין לו
בנים משום פריה ורביה וההיא דמסכתא איתא משמיצת כפי' ונראה
ו' פירמחא מבי ו' אלפי' ששפיר בלחית דמורחא בעובדא דרבי' הכין
שהיא תרחם על בני אחותה יותר מאחרת ואע"ג דמן צפרק החולץ
ליג אורי משמע שאסורה אפי' למי שיש לו בנים קטנים כשהיא צריכה
לנה ונראה דלפי' דמאמר אביו ומוסר יוכל לבטא אחר לו והא דלמחר
לו אביו ועל אמו אחר י"ו חדשים הי"מ כשנא משמות אביו לישא
יה) בבקר זרע [את] זרעך ולעבד אל תנח ירך והביא אחר מחדשני
משמע דכחוהו לאחר לו מותר והי"י יוסף הביא ראייה לנדריו
התשעה עד שישלמו לו יוס ועל אביו ועל אמו אסור כל שנים
ג' אף נמי ארשיא ושרי אפי' מוך לו יוס: **בבין** מרא מחסיה.
ה בבפר אלפי' שלל נתן מים על גבי בשר ויש לומר משום דנראה
מחסיא ורוב עיירות ומש"ה נקט נמי בבביתא דמייתי ונתן מים על
ועד ותמן משנה אומרן בב"מ כשהיא דמיא כפ"ק מועד נטח (דף
מזו) וכן ברגל ונחמין לו כל ימות הרגל: **אמר** רב"ש צינעא נחמין
ב' ושמאל וטמירן צפרק בנחמין דמועד נטח (דף מ.) דתשמיש המטה
לחלק בין מועד לשבת ומקילין בשבת טפי אלל נראה לר"י דרר
ין בין האששים משמע אפי' בשבת וספקי' ה"ג בר' ויחנן ופירשו אלפי'
אף נראה דהלכה בר' ויחנן מדלמחר הש"ס הכא משמע ליה לו יוסמן:
והנעם

וּפְּרֹשֶׁה. וַיִּקְרְבוּ אֶת הַמֵּת מִדֶּמֶת דְּחֵלֶה עָלָיו מְחוּנֶה הָיָה לְגִבֵּיהֶם כְּרֵג וְלֹא אֲחִיר אֲבִינֹת וְחִילָהּ וְהָיָה שְׁבַע יְמֵי הַמַּשְׁתָּה כו' וְכֹל אֹסֵן הַיָּמִים. שֶׁל יְמֵי הַמַּשְׁתָּה וְשֶׁל אֲבִינֹת: הוּא יֵשֶׁן כו'. וְאִין מִמְחִידִין לוֹ עַם הוּא שָׂמָּה יַעֲבֹל וְאֵלֶּכּ אֲסִיר בְּחַשְׁמֵשׁ הַמַּשָּׁה בְּרַלְפִּין

ובוכל בעילת מצודה
 ימי המשתה ואחר
 אבילות ואת הימי
 והיא ישנה בין הנשים
 מן הכלה כל שלשים
 חתן או אמה של כל
 להו אבל איפכא לא
 אמר רב חסדא לא ש
 גבי בשר אבל לא ש
 מזרבין אמר רבא וכו'
 על גבי בשר מזרבין
 אע"פ שלא נתן מים
 ואלא דרב חסדא היכי
 אשי בגון מתא מחסי'
 מכפר תניא כוותיה ד
 אפיוה וטבחו
 פתם על גבי בשר ומת'
 של כלה מבטיסין את
 ואת הכלה לחופה וכו'
 ונוהג שבעת ימי המש
 ימי אבילות וכל אות
 האנשים ואשתו ישנו
 שפירסה האשתו נדה היא
 ישנה בין הנשים ^{האשה}
 הכלה כל ל' יום בין כ'
 כערב שבת ולא במוצ'
 האנשים והיא ישנה
 לרבי יוחנן דאמר רבי
 אבילות במועד אבל
 דרש רב יוסף בריה דר
 רבא שלא בעל אבל
 ואלא הכא דבבעל ע
 בין האנשים והיא
 קאמר יאפירסה אשתו

יוס מכלל דנכסה חוך 'ו' ומוך שבעה ודאי אסור דמכוח הכא ומה שאמר
יש לו גנים קטנים מותר לישא ח' 'ו' דמשמע בעבדלו דיוקף הכין
לבעול חוך שלשים וכן משמע בנחם' שמחות (פ"ו) דחניא דכ"א כשי' לו
אחר 'ו' משמע דאסור אפי' לישא חוך שלשים ואע"ג דיש לו גנים
גנים ור"ת ר"ל דבאין לו גנים אפי' לבעול שרי חוך שלשים אחר
דבין לו גנים קטנים שרי לישא ואפי' א"א היא מן אבילה מפני
שהיא אבילה מאתמה ומיור' ח' כן ראי' דשמה שז"ל התם לו
(יבמות דף מה. וסע.) כל הנשים יתאסרו חוך מאלתמה מפני האבילול ולא
התם משום דכלאו הכי אסורה דלריכה להמחין ג' חדשים משום
במועד קטן (דף כד.) על כל הממין נכנס לבית משנהא אחר 'ו'
אסא שהיא מזהה מותר ואפי' יש לו גנים משום שנהאר (ק"ה)
סע' כל 'ו' יוס לגיטוריה ומה מפליג בין אביו ואמו לשאר קרובי
דחנן במסכת שמחות (פ"ו) כהדיא על כל הממין אסור ליך לבין
עשר חדש אפי' היה של מזהה אלמא שרי בכל משנה שבי מזהה ו'
מיהה דא חסדא מאי דחוקי' לאוקומי' בתמן מיס על גבי מזהה וק'
לוי' לרב חסדא לאוקמה ברוב עיירות שהן גיטותיו וה"ק בגון מזהה
גבי בער משום דלפירי ברוב עיירות: **משיי** צ"ה י"ה ויהאן ב'.

ו' וסע.) חסן שנוול דו נגע נותנין לו 'ו' ימי המשחה לו ולאצטליתיו ולכ
פ' מזהה לפשות כן ולא רשות מדמיימי סיעתאמן עא דברייתא וס'
שבת כ' ו' ימי אבילות וס' משיק' לכו ברייתא דהכא ואין סב
ושמולין מפליג בין חסן לנעוד רשות אכל שכל דכל חסן והי' הוא
דמיימאן לו דכרי המהיל בלבל ה"מ בתנאי אכל בלמחורא לא ואורי' לא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones